

Türkçe ve İngilizceye, Almancaya çeviri

ASKERLİK (DEĞİŞİKLİK) YASA TASARISI'NIN

Askerlik Hizmetine Vicdani Ret Hakkı Hakkı 9 Ocak 2019 –Parlamento Kuzey Kıbrıs (kendisinin ilan ettiği Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti)

MILITARY (Amendment) DRAFT LAW

on the Right of Conscientious Objection to Military Service 9 January 2019 –Parliament Northern Zypern (self-declared Turkish Republik of Northern Cyprus)

GESETZENTWURF (Änderung des) MILITÄRGESETZES

zum Recht auf Kriegsdienstverweigerung
9. Januar 2019 – Parlament von Nord-Zypern
(selbst-ernannte Türkische Republik von Nord-Zypern)

Documented by / Tarafından belgelenmiş

Kibrista Vicdani Ret Inisyatifi

Cyprus Conscientious Objection Initiative

www.facebook.com/kibrstavicdaniret/

and



available at –mevcut

https://www.Connection-eV.org/pdfs/NorthCyprus_COlawDraft.pdf

ASKERLİK (DEĞİŞİKLİK) YASA TASARISI'NIN

GENEL GEREKÇESİ

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi kararlarında ve uluslararası uygulamada vicdani ret, hukuki bağlamda ve din ve vicdan özgürlüğü kapsamında bir insan hakkı olarak değerlendirilmektedir. Günümüzde, Avrupa ülkelerinin öncülüğünde birçok ülke, vicdani reddi bir insan hakkı olarak tanımakta ve yurttaşlarına askerlik hizmetine alternatif oluşturan kamu hizmeti benzeri seçenekler sunmaktadır. Bilindiği üzere, zorunlu askerlik hizmeti bağlamında vicdani ret hakkı, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi çerçevesinde AİHM tarafından kabul edilmektedir. 5/2015 sayılı Anayasa mahkemesi kararında (D. 2/2017) da belirtildiği gibi 3/1962 sayılı Yasa ile Kıbrıs Cumhuriyeti tarafından kabul edilen Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi, KKTC Anayasası'nın Geçici 4. maddesi altında uygulamakla yükümlü olduğumuz bir uluslararası sözleşme konumundadır. Anayasa'nın 90'ıncı maddesinde ifade edildiği gibi usulüne göre yürürlüğe konulan uluslararası antlaşmalar yasa hükmündedir. Uluslararası antlaşmaların KKTC Hukukunda statüsünün ne olduğuna, Anayasa Mahkemesinin 3/2006 (D.3/2006) sayılı kararında yer verilmiştir. Kararın 22. sayfasında şu ifadeler yer almaktadır: "Yukarıda aynen alıntısı yapılan 5.fıkra hükümlerine göre KKTC'de usulüne göre yürürlüğe konmuş uluslararası andlaşmalar sadece yasa hükmünde olmakla kalmayıp bunlar hakkında Anayasa'ya aykırılık iddiası ile Anayasa Mahkememize dahi başvurulamaz. Bir başka deyişle bunlar Anayasa ile aynı seviyededir ve diğer yasalardan üstündür." Yine Anayasa Mahkemesi 8/2013 (D.3/2015) ile 2/2008 (D.2/2016) sayılı kararlarında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kurallarının yasa kurallarından üstün oldukları ve herhangi bir yasa maddesinin Anayasa karşısındaki durumu incelenirken, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi kurallarının dikkate alınmaları gerektiği kabul edilmiştir. Yine mezkur Mahkeme kararında; Zaim Necatigil'in 2015 yılında yayımlanan "KKTC'de Anayasa ve Yönetim Hukukunun Esasları" adlı kitabının 42-43'üncü sayfalarında şu görüşe yer verildiği belirtilmektedir. "Sonuç olarak denilebilir ki, KKTC, iç hukukunda en üst norm olan Anayasa'ya ek olarak, Meclis'te usulüne göre yürürlüğe konmuş olan uluslararası andlaşmalarda öngörülen bireysel haklara da uymak durumundadır. Özellikle, Anayasa'da temel hak ve özgürlüklere ilişkin düzenlemeler AİHS'ndeki düzenlemelerle hemen hemen aynı mealde veya denklikte olduğundan, AİHM içtihatları bizdeki temel hak ve özgürlüklere ilişkin anayasal düzenlemelerin yorumlanmasına ışık tutmaktadır. Anayasal kuralların mümkün olduğunca uluslararası hukuka uygun olabilecek tarzda yorumlanması gerekir." Anayasal kuralların ve Anayasa maddelerinin, mümkün olduğunca uluslararası hukuka uygun olabilecek tarzda yorumlanması gerektiği kuralı KKTC'de benimsenmiş olup, birçok Anayasa Mahkemesi kararlarında bu açıkça ifade edilmektedir. Anayasa Mahkemesi, 31.3.2017 tarihinde karara bağladığı Anayasa Mahkemesi 5/2015 D.2/2017 sayılı davada da yine 3/2006 (D. 3/2006) sayılı karardaki aynı ifadelere yer verilmiş ve Anayasa Mahkemesinin iktibas edilen görüşünden hareketle, önündeki meselede de Anayasa maddelerinin mümkün olduğunca Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesine ve Uluslararası Hukuka uygun olabilecek veya ters düşmeyecek tarzda yorumlanması gerektiğini açıkça belirtmiştir.

Anayasamızın 23'üncü maddesinde Vicdan ve Din Özgürlüğü, 24'üncü maddesinde Düşünce, Söz ve Anlatım Özgürlüğü "Kişinin Hak, Özgürlük ve Ödevleri" başlığı altında; Yurt Ödevi de "Siyasal Haklar ve Ödevler" başlığı altında sayılmaktadır. Yukarıda değinilen Mahkeme kararlarından anlaşıldığı üzere Anayasamızın yorumlanmasında uluslararası antlaşmalar dikkate alınmalıdır.

Yukarıda anlatılanlar çerçevesinde; birçok ülkede uygulandığı gibi ülkemizde de uluslararası standartın uygulanması amacıyla işbu Askerlik (Değişiklik) Yasa Tasarısı hazırlanmış olup, bu Yasa altında yürürlüğe konacak bir tüzükle, istismara açık olmayan ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin vicdani ret hakkı konusundaki içtihatlarında yer alan ilkeler ışığında tanımlanacak olan şartlara uygun olarak vicdani retçi kabul edilenlerin askerlik ödevlerini silahlı kuvvetlerde sivil hizmet veya silahlı kuvvetlerde olmakla birlikte bir görevlendirmeye kamu kurumlarında sivil hizmet gördürülmesi şeklinde yerine getirmeleri amaçlanmaktadır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1. Tasarının Kısa İsmi düzenlenmiştir.

Madde 2.	Kimlerin vicdani ret hakkından faydalanacakları düzenlenmiştir.
Geçici Madde 1.	Haklarında Soruşturma veya Ceza Davası Açılmış Olanlarla İlgili koruyucu kuralların neler olacağını düzenlenmiştir.
Madde 3.	Tasarının yürürlüğe giriş tarihi düzenlenmiştir.

ASKERLİK (DEĞİŞİKLİK) YASA TASARISI

Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Cumhuriyet Meclisi aşağıdaki Yasayı yapar:

- Kısa İsim** 1. Bu Yasa, Askerlik (Değişiklik) Yasası olarak isimlendirilir ve aşağıda
59/2000 “Esas Yasa” olarak anılan Askerlik Yasası ile birlikte okunur.
43/2002
59/2003
4/2004
5/2005
22/2008
28/2008
35/2009
13/2012
64/2014
6/2015
64/2017
65/2017
- Esas Yasanın** 2. Esas Yasa, 8’inci maddesinin (2)’nci fıkrasından hemen sonra,
8’inci aşağıdaki yeni (3)’üncü fıkra konmak suretiyle değiştirilir:
Maddesinin
Değiştirilmesi
- (3) (A) Askerlik çağına gelmiş olup kendisini vicdani retçi olarak tanımlayan, ahlaki, vicdani, siyasi, dini gerekçelerle, yurt ödevini silahlı kuvvetlerde asker olarak yerine getirmek istemeyenler, bu fıkra kuralları çerçevesinde vicdani ret hakkından yararlanırlar.
- (B) (a) Vicdani ret hakkını kullanmak isteyenler, bu durumlarını bağlı oldukları Askerlik Şubesine bildirirler. Böyle bir bildirim alan Askerlik Şubesi, durumu derhal, incelenmek ve karar verilmek üzere, bu fıkranın (G) bendi uyarınca oluşturulan Vicdani Ret Değerlendirme Kuruluna bildirir.
- (b) Vicdani ret hakkını kullanmak isteyen başvuru sahiplerinin istemleri, Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunca yerinde bulunduğu takdirde, istem sahipleri, vicdani ret hakkından yararlanarak yurt ödevini askerlik süresi kadar bir süre askeri bir eğitime tabi tutulmaksızın silahlı kuvvetlerde uygun görülecek sivil hizmetleri yerine getirirler veya silahlı kuvvetler tarafından kamu kurumlarında aşağıda (D) bendinde tarif edildiği şekilde görevlendirilmek suretiyle alternatif hizmet yerine getirirler.
- (C) Vicdani ret hakkından muvazaflık hizmetini sürdürmekte olan er, erbaş, yedek subay, astsubay ve yedekler de yararlanırlar.
- (Ç) Savaş ve benzeri hiçbir olağanüstü hal gerekçesi ile,

vicdani ret hakkının kullanımı sınırlandırılmaz ve engellenemez.

- (D) Vicdani ret hakkını kullanmak isteyen ve bu yöndeki başvuruları, Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunca kabul edilenlerin yurt ödevlerini silahlı kuvvetlerin görevlendirmesiyle askerlik süresi kadar bir süre, kamu kurumlarında yerine getirmelerine karar verildiği hallerde bahse konu kişilerin öğrenim durumları, mesleki beceri ve yetenekleri dikkate alınarak kamu yönetiminde, hizmet koşulları bakımından herhangi bir ayrımcılığa uğramadan ve cezalandırıcı nitelikte olmamak kaydıyla görevlendirilirler.
- (E) Muvazzaflık hizmetini sürdürürken vicdani retçi olduğunu açıklayan ve Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunca kabul edilen er, erbaş ve yedek subaylara hizmet sürelerinin kalan kısmında, yukarıdaki (D) bendinde belirtilen koşul ve niteliklerde kamu hizmeti gördürülebilir. Vicdani retçi olduğunu açıklayan yedekler için ise Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunca kabul edilenlerin yedeklik hali son bulur.
- (F) Vicdani ret hakkını kullanmak ve yurt ödevini yukarıda tarif edildiği şekilde yerine getirmek isteyenlerin başvuruları, aşağıdaki (G) bendi kuralları uyarınca oluşturulan Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunca, bu fıkra kuralları ile Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti Anayasası ve 1962 İnsan Haklarını Korumaya Dair Avrupa Sözleşmesi (Tasdik) Yasası kuralları ile Avrupa İnsan Hakları Mahkemesinin Vicdani Ret konusunda vermiş olduğu kararlar ve bu kararlarda belirlenen ölçütler dikkate alınarak Başbakanlıkça hazırlanacak ve Bakanlar Kurulunca onaylanarak Resmi Gazete'de yayımlanacak tüzükle düzenlenir.
- (G) Vicdani Ret Değerlendirme Kurulu, aşağıda öngörülen yedi kişiden oluşur:
- (a) Başbakanlık Müsteşarı (Başkan)
 - (b) Personel Dairesi Müdürü
 - (b) Eğitim İşleri ile görevli Bakanlığın temsilcisi (Üye)
 - (c) Başsavcılığı Temsilen bir Savcı (Üye)
 - (ç) Silahlı kuvvetler temsilcisi
 - (d) Yüksek Öğretim ve Akreditasyon Kurulunu temsilen Doçent düzeyinden aşağı olmamak üzere seçilerek atanan bir Anayasa hukukçusu (üye); ve
 - (e) (d) alt bendindeki yöntemle seçilip atanan bir sosyolog öğretim görevlisi(üye)
- (H) Vicdani Ret Değerlendirme Kurulu, kendisine iletilen

vicdani ret istemlerinin gerekçelerini ve koşullarını değerlendirerek ve kabul edilebilirlik incelemesi yaparak, başvurunun kendisine iletiildiği tarihten başlayarak en geç 30 gün içinde kararını vermekle yükümlüdür. Bu karar derhal, yazılı olarak Asal Şube Müdürlüğü ile vicdani ret hakkını kullanmak isteyen başvurucuya bildirilir.

- (İ) (a) Vicdani Ret Değerlendirme Kurulu, Başkanın çağrısı ile en az dört kişinin katılımı ile toplanır ve toplantıya katılanların salt çoğunluğu ile karar verir.
- (b) Vicdani Ret Değerlendirme Kurulu toplantılarında tam tutanak tutulur ve Kurulun kararları gerekçeli olur.
- (J) Vicdani ret hakkı başvurusunun, Vicdani Ret Değerlendirme Kurulunda dinlenilmeye ve kendini savunmaya hakkı vardır. Kurul, bu hakka saygı göstermekle yükümlüdür.
- (K) Kurul Başkan ve üyelerine, toplantılara katılma karşılığında, toplantı başına, Bakanlar Kurulunca saptanacak tutarda, katılım ödeneği verilir.
- (L) Vicdani Ret Değerlendirme Kurulu kararlarına karşı yargı yolu açık olup, Yüksek İdare Mahkemesinde dava açılabilir.
- (M) Bu fıkra amaçları bakımından:
“Alternatif Hizmet”, ret gerekçeleriyle uyumlu, sivil nitelikli, kamu yararı olan ve cezalandırıcı yapıda olmamak koşuluyla vicdanî ret ileri süren kişi tarafından askerlik hizmeti yerine geçmek üzere yerine getirilen hizmeti anlatır ve bu tanımda yer alan “cezalandırıcı” sözcüğü ise, sadece alternatif hizmetin süresini değil, aynı zamanda tarzını ve gerçekleştirildiği koşulları da içerir.

Geçici Madde
Haklarında
Soruşturma
Açılmış veya
Ceza Davası
Açılmış Olanlara
İlişkin Koruyucu
Kurallar

1. (1) Bu (Değişiklik) Yasası'nın yürürlüğe girdiği tarihten önce vicdani retçi olduğunu açıklamış ve bu açıklamaları ve sonucundaki eylemleri nedeniyle haklarında soruşturma ve kovuşturma yürütülenlerle ilgili tüm işlemler durdurulur ve haklarında açılmış bulunan ceza davaları bütün sonuçları ile birlikte ortadan kalkar.
- (2) Bu (Değişiklik) Yasası'nın 2'nci maddesi ile Esas Yasanın 8'inci maddesine eklenen (3)'üncü fıkra kuralları çerçevesinde vicdani ret hakkını kullananlar, ihtiyat olarak değerlendirilemezler ve seferberlik hizmeti için göreve çağrılmazlar.

Yürürlüğe Giriş

3. Bu Yasa, Resmi Gazetede yayımlandığı tarihten başlayarak yürürlüğe girer.

MILITARY (AMENDMENT) DRAFT LAW

Preamble - General

Legally, conscientious objection is considered to be a right within the scope of freedom of religion and conscience in the case law of the European Court of Human Rights (ECtHR) and in international practices. Nowadays, many countries, led by the European countries, recognize conscientious objection as a human right and offer alternative options such as civilian service to the military service to their citizens. It is known that conscientious objection to compulsory military service is recognized by the ECtHR within the scope of European Convention on Human Rights. As stated in the decision of the Constitutional Court numbered 5/2015 (D. 2/2017), European Convention on Human Rights, that was ratified with the Law numbered 3/1962 by the Republic of Cyprus, is an international convention we are obliged to implement pursuant to the Provisional Article 4 of the TRNC Constitution. As stated in Article 90 of the Constitution, international treaties that have been duly enacted shall have the force of law. The status of the international treaties in TRNC Law is elaborated in the decision of the Constitutional Court numbered 3/2006 (D.3/2006). The following is stated in the 22nd page of the decision: "According to the provisions of the 5th paragraph elaborated above, the international treaties that have been duly enacted not only have the force of law but also recourse cannot be made against them to the Constitutional Court on the basis of their unconstitutionality. In other words, they are on the same level as the Constitution and they are above other legislation." Similarly, in the decisions of the Constitutional Court numbered 8/2013 (D.3/2015) and 2/2008 (D.2/2016), it has been accepted that the rules set forth in the European Convention on Human Rights precede the rules in legislation and when examining the position of articles of any law with respect to the Constitution, the rules of the European Convention on Human Rights need to be taken into consideration. Likewise, in the aforementioned Court decision; it is indicated that Zaim Necatiğil expressed the following opinion in his book named "Fundamentals of Constitutional and Administrative Law in the TRNC", published in 2015, in pages 42-43. "To conclude, it can be said that, the TRNC, with regards to its domestic law, in addition to the Constitution that is the highest norm, has to also abide by the individual rights stipulated in international treaties that have been duly enacted by the Parliament. Particularly, as the articles on fundamental rights and freedoms in the Constitution have almost the same meaning and perspective with those in the ECHR, the case law of the ECtHR sheds light on the interpretation of the Constitutional articles on fundamental rights and freedoms. The constitutional rules need to be interpreted in line with international law as much as possible." The rule that Constitutional rules and the articles of the Constitution shall be interpreted in line with international law to the extent that it is possible is adopted in the TRNC, and it is openly expressed in the decisions of the Constitutional Court. In its decision dated 31.3.2017 on cases numbered 5/2015 D.2/2017, the Constitutional Court has expressed the same as it did in the decision numbered 3/2006 (D. 3/2006). From the point expressed by the Constitutional Court, it is evident that the articles of the constitution need to be interpreted in a way that is in line with and not contradictory to the

European Convention on Human Rights and the International Law.

Freedom of conscience and religion is enumerated in the Article 23 of the Constitution; the Freedom of Thought, Speech and Expression in the Article 24 under the section on Rights, Liberties and Duties of Persons; and the national service is enumerated under the section "Political Rights And Duties". As it is understood from the aforementioned case law, when interpreting the Constitution, international treaties need to be taken into account.

Within the framework of the aforementioned; the Military (Amendment) Draft Law is prepared with a view to ensure application of international standards, similar to the practice in various other countries, and it is aimed that with the regulation that shall be put into force under this law, those that are recognized as conscientious objectors shall undertake their national service at the armed forces via conducting civilian service or at public institutions via conducting civilian service as assigned by the armed forces, in light of the principles set forth in the case law of the European Court of Human Rights on the right to conscientious objection and that is not open to exploitation.

Preamble - Articles

Article 1. The short name of the draft is regulated.

Article 2. Those that shall benefit from the right to conscientious objection is regulated.

Provisional Article 1. The protective rules regarding those against whom investigations and criminal prosecution has been initiated are regulated.

Article 3. The date in which the draft shall enter into force is regulated.

MILITARY (AMENDMENT) DRAFT LAW

The Parliament of the Turkish Republic of Northern Cyprus makes the following law:

This Law may be cited as the Military Law (Amendment) and is read along with the Military Law, hereinafter referred to as the "Main Law".			
2.	The Article 8 of the Main Law is amended with the addition of the following new paragraph 3, immediately after paragraph (2) as follows:		
	(3)	(A)	Those at the conscription age who define themselves as conscientious objectors and who do not want to fulfill their national service as soldiers in the military forces due to moral, conscientious, political, or religious reasons, benefit from the right to conscientious objection pursuant to this paragraph.
		(B)	(a) Those that wish to exercise the right to conscientious objection must notify their situation to the Recruiting Office that they are affiliated with. The Recruiting Office that receives such a notification immediately informs the Conscientious Objection Assessment Board set up pursuant to subparagraph (G) of this paragraph.
			(b) Provided that the wishes of the applicant who want to exercise the right to conscientious objection are upheld, they benefit from the right to conscientious objection and they undertake their national service through conducting civilian service found appropriate within the armed forces without being subject to military training or through conducting alternative service in a public institution to which they will be assigned by the military forces as prescribed in subparagraph (D) below.
		(C)	Privates, petty officers, reserve officers, sergeants and reserves who are under active duty can also exercise the right to conscientious objection.
		(Ç)	Exercising the right to conscientious objection cannot be limited or prevented on the basis of war or any other state of emergency.
		(D)	In cases where the applications of those to benefit from the right to conscientious objection are accepted by the Conscientious Objection Assessment Board to undertake their national service for the duration of the military service via conducting alternative service in public institutions by the assignment of the armed forces, the education status, occupational skills and abilities are taken into account for their assignment with service conditions being non-discriminatory and non-punitive in nature.
		(E)	The privates, petty officers, reserve officers, sergeants and reserves who declare their conscientious objection and who are accepted as such by the Conscientious Objection Assessment Board, can be assigned to undertake civilian service with conditions and nature specified in paragraph (D) above. For

			reserves, who declare that they are conscientious objectors and who are accepted as such by the Conscientious Objection Assessment Board, their reserve status comes to an end.
		(F)	The applications of those, who wish to exercise the right to conscientious objection and undertake their national service in the way specified above, are determined by the Conscientious Objection Assessment Board set up pursuant to subparagraph (G) below, pursuant to the regulation that shall be prepared by the Prime Ministry, in light of the rules specified in this paragraph and the rules of the Constitution of the Turkish Republic of Northern Cyprus and Law ratifying the 1962 European Convention for the Protection of Human Rights and Fundamental Freedoms and the decisions of the European Court of Human Rights on Conscientious Objection and the criteria set in those decisions, and which shall be approved by the Council of Ministers and published in the Official Gazette.
		(G)	The Conscientious Objection Assessment Board is composed of the following seven persons described below:
		(a)	Undersecretary to the Prime Minister (chairperson)
		(b)	Director of Personnel Department
		(c)	Representative of the Ministry of Educational Affairs (member)
		(ç)	A prosecutor representing the Chief prosecutors office (member)
		(d)	Representative of military forces
		(e)	A legal professional specialized in constitutional law, selected at an academic rank not lower than an associate professor to be appointed representing the Higher Education and Accreditation Council (member); and
		(f)	A sociologist academic who is selected and appointed in the method as laid down in the subparagraph (e) (member)
		(H)	The Conscientious Objection Assessment Board is obliged to evaluate the reasons and conditions of the application for recognition of conscientious objection and conduct admissibility assessments and issue a decision within a maximum of 30 days, starting from the date the applications are conveyed to it. This decision is immediately notified to the General Directorate of Conscription Office and the applicant who wishes to exercise the right to conscientious objection.
		(i)	(a) The Conscientious Objection Assessment Board convenes at the call of the Chairperson and with participation of minimum four members and takes decisions by an absolute majority of vote.

		(b)	Full minutes of the meeting are kept and the decisions of the Board are made with justifications.
		(J)	The conscientious objection right applicant has the right to be heard at the Conscientious Objection Assessment Board and the right to defend himself. The Board has the obligation to respect this right.
		(K)	The Chairperson and the members of the Board, are provided with an allowance for their participation in the meetings, the amount of which is determined by the Council of Ministers.
		(L)	Judicial remedies are available against the decision of the Conscientious Objection Assessment Board; a case may be submitted at the High Administrative Court.
		(M)	For the purpose of this subparagraph the term "Alternative Service" describe the service, undertaken by conscientious objectors, instead of military duty, that are for the public benefit and in line with the grounds of objection, of civilian nature, and not punitive in character and the term "punitive" in this definition not only includes the duration of the alternative service but also the forms and conditions under which it is implemented.
1.	(1)		All the actions against those, who have declared that they are conscientious objectors before the date the (Amendment) Law enters into force and are investigated and prosecuted against on the basis of their declarations and consequential actions, are stopped and the criminal cases against them together with their outcomes are declared null and void.
	(2)		Those that exercise the right to conscientious objection pursuant to the rules set forth in the article 2 of this (Amendment) Law and the paragraph 3 added to the article 8 of the Main Law, are not considered as reserves and are not called to duty for reservist services.
3.			This law enters into force starting from the date it is published in the Official Gazette.

Gesetzentwurf zur Änderung des Militärgesetzes

Präambel - Einführung

Die Kriegsdienstverweigerung wird in den Urteilen des Europäischen Gerichtshofes für Menschenrechte (EGMR) und in der internationalen Praxis als ein Recht angesehen, das sich der Religions- und Gewissensfreiheit ergibt. Heute erkennen viele Länder, angeführt von den Ländern Europas, die Kriegsdienstverweigerung als ein Menschenrecht an und bieten ihren Bürgern alternative Möglichkeiten für den Militärdienst, wie einen Zivildienst, an. Es ist bekannt, dass die Kriegsdienstverweigerung durch das EGMR als Bestandteil der Europäischen Menschenrechtskonvention anerkannt wurde. Wie in der Entscheidung des Verfassungsgerichtes 5/2015 (D. 2/2017) festgestellt, ist die Europäische Menschenrechtskonvention, die von der Republik Zypern (TRNC) durch das Gesetz 3/1962 ratifiziert wurde, gemäß dem Vorläufigen Artikel 4 der Verfassung der TRNC bindend und muss von uns umgesetzt werden. Nach Artikel 90 der Verfassung entwickeln rechtsgültig unterzeichnete internationale Abkommen Rechtskraft. Der Status der internationalen Abkommen in den Gesetzen der TRNC wird ausgeführt in der Entscheidung 3/2006 (D.3/2006) des Verfassungsgerichtes. Das Folgende ist niedergelegt auf Seite 22 der Entscheidung: "Nach den Regelungen des oben ausgeführten 5. Paragraphen entwickeln rechtsgültig unterzeichnete internationale Vereinbarungen nicht nur Rechtskraft. Auch eine Zurückweisung über das Verfassungsgericht mit dem Verweis auf eine Verletzung der Verfassung ist nicht möglich. Mit anderen Worten: Sie haben den gleichen Rang wie die Verfassung und sie stehen über der weiteren Gesetzgebung." In ähnlicher Weise wurde in den Entscheidungen 8/2013 (D.3/2015) und 2/2008 (D.2/2016) vom Verfassungsgericht akzeptiert, dass die durch die Europäische Menschenrechtskonvention in Kraft befindlichen Regelungen Vorrang vor der Gesetzgebung haben. Wenn Artikel irgendeines Gesetzes in Bezug auf die Verfassung geprüft werden, müssen die Regelungen der Europäischen Menschenrechtskonvention mit in Betracht gezogen werden. In gleicher Weise wird in der genannten Entscheidung des Gerichts die Position von Zaim Necatigil angeführt, der im Buch „KKTC'de Anayasa ve Yönetim Hukukunun Esasları“ (2015) auf den Seiten 42 und 43 schreibt: "Zusammengefasst kann gesagt werden, dass die TRNC bezüglich der Landesgesetze, von denen die Verfassung den höchsten Rang hat, auch die individuellen Rechte zu befolgen hat, die in internationalen Vereinbarungen dargelegt sind, soweit sie durch das Parlament rechtsgültig in Kraft gesetzt wurden. Dies betrifft insbesondere die Artikel zu grundlegenden Rechten und Freiheiten der Verfassung, die zumeist die gleiche Bedeutung und Perspektive aufweisen wie die Europäische Menschenrechtskonvention sowie die Entscheidungen des EGMR, die ein Licht auf die Interpretation der Verfassungsartikel zu grundlegenden Rechten und Freiheiten werfen. Die Verfassungsregelungen müssen so weit wie möglich in Übereinstimmung mit dem internationalen Recht interpretiert werden." Die Feststellung, dass Verfassungsrechte und Artikel der Verfassung soweit wie möglich in Übereinstimmung mit internationalem Recht zu interpretieren sind, wurde vom Verfassungsgericht offen in Entscheidungen benannt. In der Entscheidung 5/2015 (D.2/2017) vom 31.3.2017 hat sich das Gericht in gleicher Weise wie im Fall 3/2006 (D.3/2006) geäußert. Nach Ansicht des Verfassungsgerichtes ist es offensichtlich, dass die Artikel der Verfassung in einer Art und Weise interpretiert werden müssen, dass sie in Übereinstimmung, und nicht im Widerspruch, zur Europäischen Menschenrechtskonvention und zu internationalem Recht stehen.

Die Gewissens- und Religionsfreiheit wird in Artikel 23 der Verfassung benannt; die Gedanken-, Rede- und Meinungsfreiheit in Artikel 24 im Abschnitt Rechte, Freiheiten und Pflichten der Personen; und der Nationale Dienst wird im Abschnitt Politische Rechte und Pflichten benannt. Wie in den oben genannten Fällen dargelegt, müssen internationale Vereinbarungen bei der Interpretation der Verfassung in Betracht gezogen werden.

Unter den Rahmenbedingungen des zuvor Genannten ist der Gesetzentwurf zur Änderung des Militärgesetzes mit Blick auf die Sicherstellung der Vereinbarkeit mit internationalen Standards entwickelt worden, mit ähnlicher Praxis wie in verschiedenen anderen Ländern. Ziel ist, dass mit der Regelung, die entsprechend dem Gesetz in Kraft treten soll, diejenigen, die als Kriegsdienstverweigerer anerkannt werden, ihren Nationalen Dienst in den bewaffneten Streitkräften durch einen dort oder zugewiesen durch die bewaffneten Streitkräfte in öffentlichen Institutionen abzuleistenden zivilen Dienst erfüllen in Übereinstimmung mit den Prinzipien, die vom Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte zur Kriegsdienstverweigerung in Kraft gesetzt wurden und die nicht eingeschränkt werden dürfen.

Präambel - Artikel

Artikel 1. Geregelt wird der Name des Entwurfs.

Artikel 2. Geregelt wird, wer das Recht auf Kriegsdienstverweigerung wahrnehmen kann.

Vorläufiger Artikel 1. Geregelt werden Schutzmaßnahmen zu denjenigen, gegen die bereits Ermittlungen oder Strafverfahren aufgenommen worden sind.

Artikel 3. Geregelt ist der Tag, an dem der Entwurf in Kraft treten soll.

Gesetzentwurf zur Änderung des Militärgesetzes

Das Parlament der Türkischen Republik von Nordzypern beschließt folgendes Gesetz.

Das Gesetz kann zitiert werden als *Gesetz zur Änderung des Militärgesetzes* und ist im Zusammenhang mit dem Militärgesetz zu lesen. Auf das Militärgesetz wird als "Gesetzesgrundlage" verwiesen.

2. Artikel 8 der Gesetzesgrundlage wird geändert durch Hinzufügung des folgenden neuen Paragraphen 3, der unmittelbar Paragraph 2 folgt:

- (3) (A) Diejenigen Wehrpflichtigen, die sich selbst als Kriegsdienstverweigerer verstehen und die ihren nationalen Dienst aus moralischen, Gewissens-, politischen oder religiösen Gründen nicht als Soldaten in den bewaffneten Streitkräften ableisten wollen, können das nach diesem Paragraph definierte Recht auf Kriegsdienstverweigerung wahrnehmen.
- (B) (a) Wer das Recht auf Kriegsdienstverweigerung auszuüben wünscht, muss seine Situation dem zuständigen Rekrutierungsbüro offenlegen. Das Rekrutierungsbüro, das eine solche Mitteilung erhalten hat, informiert unverzüglich den in Unterabschnitt (G) dieses Paragraphen definierten Prüfungsausschuss zur Kriegsdienstverweigerung.
Sofern der Wunsch des Antragstellers auf Kriegsdienstverweigerung aufrecht erhalten wird, kann er vom Recht auf Kriegsdienstverweigerung Gebrauch machen und seinen nationalen Dienst innerhalb der bewaffneten Streitkräfte in Form eines geeigneten zivilen Dienstes ohne militärisches Training ableisten oder in Form eines alternativen Dienstes in einer öffentlichen Einrichtung, dem er gemäß Unterabschnitt (D) vom Militär zugewiesen wird.
- (C) Einfache Soldaten, Unteroffiziere, Reserveoffiziere und Reservisten im aktiven Dienst können auch das Recht auf Kriegsdienstverweigerung wahrnehmen.
- (C) Das Recht auf Kriegsdienstverweigerung darf nicht eingeschränkt oder ausgesetzt werden im Kriegs- oder Ausnahmezustand.
Soweit Anträge von Kriegsdienstverweigerern, den nationalen Dienst für die Dauer des Militärdienstes durch Zuweisung des Militärs zu einem alternativen Dienst in öffentlichen Einrichtungen abzuleisten, vom Prüfungsausschuss zur Kriegsdienstverweigerung anerkannt wurden, werden die Schulausbildung, die beruflichen Fähigkeiten und Möglichkeiten bei der Zuweisung zu einem Dienst berücksichtigt, der nicht diskriminierend ist und keinen Strafcharakter aufweist.
- (E) Einfache Soldaten, Unteroffiziere, Reserveoffiziere und Reservisten, die ihre Kriegsdienstverweigerung erklärt haben und die vom Prüfungsausschuss für Kriegsdienstverweigerung anerkannt wurden, können zur Dienstleistung einem zivilen Dienst entsprechend den in Abschnitt (D) genannten Bedingungen zugewiesen werden. Für Reservisten, die ihre Kriegsdienstverweigerung erklärt haben und die vom Prüfungsausschuss für Kriegsdienstverweigerung anerkannt wurden, endet ihr Reservestatus.
- (F) Die Anträge derjenigen, die ihr Recht auf Kriegsdienstverweigerung wahrnehmen wollen und die in der oben spezifizierten Art und Weise ihren nationalen Dienst ableisten wollen, werden von dem gemäß Unterabschnitt (G) eingerichteten

Prüfungsausschuss für Kriegsdienstverweigerung behandelt gemäß den Regelungen, die vom Premierminister vorgelegt werden sollen auf Grundlage der in diesem Paragraph definierten Regelungen und den Regelungen der Verfassung der Türkischen Republik Nordzypren und dem Gesetz zur Ratifizierung der Europäischen Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundlegenden Freiheiten von 1962 und den Entscheidungen des Europäischen Gerichtshofes für Menschenrechte und den dort dargelegten Kriterien. Diese sind durch den Ministerrat zu bestätigen und im Generalanzeiger zu veröffentlichen.

- (G) Der Prüfungsausschuss zur Kriegsdienstverweigerung setzt sich aus folgenden sieben Personen zusammen:
- (a) Staatssekretär des Premierministers (Vorsitzender);
 - (b) Direktor der Personalabteilung;
 - (c) Vertreter des Bildungsministeriums (Mitglied);
 - (ç) Ein Staatsanwalt aus dem Büro der Generalstaatsanwaltschaft (Mitglied);
 - (d) Ein Vertreter der bewaffneten Streitkräfte;
 - (e) Ein Jurist mindestens mit dem akademischen Rang einer außerordentlichen Professur spezialisiert auf Verfassungsrecht als Vertreter des Höheren Bildungs- und Zulassungsrates (Mitglied); und
 - (f) Ein akademischer Soziologe, der nach den in Unterabschnitt (e) festgelegten Verfahren ausgewählt und benannt wird (Mitglied).
- (H) Der Prüfungsausschuss für Kriegsdienstverweigerung ist verpflichtet die Gründe und Bedingungen der Anträge auf Anerkennung zur Kriegsdienstverweigerung zu prüfen, ihre Zulässigkeit einzuschätzen und innerhalb von bis zu 30 Tagen nach Übermittlung des Antrages an den Prüfungsausschuss eine Entscheidung zu treffen. Die Entscheidung ist unverzüglich dem Generaldirektorat des Rekrutierungsbüros zu übermitteln sowie dem Antragsteller, der das Recht auf Kriegsdienstverweigerung auszuüben wünscht.
- (I) (a) Der Prüfungsausschuss für Kriegsdienstverweigerung tritt auf Einladung des Vorsitzenden mit mindestens vier Personen zusammen und trifft die Entscheidungen mit absoluter Mehrheit der Stimmen.
- (b) Über das Treffen wird ein vollständiges Protokoll angefertigt. Die Entscheidungen des Ausschusses werden begründet.
- (J) Der Antragsteller hat das Recht, vom Ausschuss für Kriegsdienstverweigerung gehört zu werden und sich selbst zu verteidigen. Der Ausschuss hat die Pflicht, seine Rechte zu wahren.
- (K) Der Vorsitzende und die Mitglieder des Ausschusses erhalten eine Erlaubnis zur Teilnahme an den Treffen, deren Umfang durch den Ministerrat bestimmt wird.
- (L) Gegen eine Entscheidung des Prüfungsausschusses zur Kriegsdienstverweigerung kann Klage erhoben werden; der Fall soll dem Obersten Verwaltungsgericht vorgelegt werden.
- (M) In diesem Unterabschnitt bezeichnet der Begriff "Alternativer Dienst" den von einem Kriegsdienstverweigerer statt eines Militärdienstes abgeleisteten Dienst, der dem öffentlichen Wohl dient und in Übereinstimmung mit den Gründen zur

Verweigerung steht, der ziviler Natur ist und keinen Strafcharakter aufweist, weder bezüglich der Länge des Alternativen Dienstes noch bezüglich der Form und der Bedingungen, unter denen er durchgeführt wird.

1. (1) Alle Maßnahmen, die gegen diejenigen durchgeführt worden sind, die ihre Kriegsdienstverweigerung vor Inkrafttreten des Änderungsgesetzes erklärt haben und gegen die Ermittlungen und Strafverfahren sowie damit verbundene Maßnahmen aufgrund ihrer Erklärungen durchgeführt wurden, werden eingestellt. Die Strafverfahren wie auch die daraus resultierenden Ergebnisse werden für null und nichtig erklärt.
 - (2) Diejenigen, die nach den in Artikel 2 sowie nach dem der Gesetzesgrundlage in Artikel 8 zugefügten Paragraph 3 dieses Änderungsgesetzes das Recht auf Kriegsdienstverweigerung ausüben, werden nicht als Reservisten angesehen und werden nicht zu Reservediensten einberufen.
3. Das Gesetz tritt am Tag der Verkündung im Generalanzeiger in Kraft.

Vorgelegt am 7. Januar 2019. Übersetzung aus dem Englischen: rf

HAYIR

